

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

6. podkreśla zdecydowane zaangażowanie UE w sprawę integralności terytorialnej Republiki Mołdowy; podkreśla, że nielegalny reżim w Tyraspolu nie ma ani prawa zatrzymywania obywateli mołdawskich chcących wjechać na terytorium lewego brzegu Dniestru, ani podejmowania decyzji dotyczących „persona non grata”;
7. wzywa Komisję i Radę, by przewidziały środki w zakresie większego i szeroko zakrojonego włączenia się w proces negocjacji i rozwiązania wyżej wspomnianego konfliktu; odnotowuje sukces wspólnej misji granicznej UE z Ukrainą w Odessie i wzywa rząd Ukrainy do dalszego wspierania tej misji;
8. wzywa do większego zaangażowania UE w rozwiązanie konfliktu, który ma miejsce w jej bezpośrednim sąsiedztwie, w tym do podniesienia statusu UE do pozycji partnera negocjacyjnego;
9. przypomina wszystkim stronom, że separatystyczny reżim Naddniestrza toleruje rozkwit przestępczości zorganizowanej, w tym handlu bronią, ludźmi, przemytu i działalności w zakresie prania brudnych pieniędzy; podkreśla, że stanowi to poważne zagrożenie dla stabilności regionu;
10. wzywa do natychmiastowego i pełnego wdrożenia wniosków ze szczytu OBWE w Stambule w 1999 r. i z posiedzenia Rady Ministerialnej OBWE w Porto w 2002 r., a także orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPC) z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie Ilascu i inni przeciwko Republice Mołdowy i Federacji Rosyjskiej; wzywa UE do podjęcia kwestii wycofania wojsk rosyjskich z Naddniestrza w ramach stosunków UE-Rosja;
11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Republiki Mołdowy, rządowi i parlamentowi Rosji oraz Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

P6_TA(2007)0359

Prawa człowieka w Wietnamie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie praw człowieka w Wietnamie

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Wietnamu,
 - uwzględniając oświadczenie Prezydencji, złożone w imieniu Unii Europejskiej, dotyczące skazania obrońców praw człowieka w Wietnamie w dniu 15 maja 2007 r.,
 - uwzględniając Umowę o współpracy zawartą w 1995 r. między Unią Europejską a Socjalistyczną Republiką Wietnamu,
 - uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych, ratyfikowany przez Wietnam w 1982 r.,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od marca 2007 r. ponad piętnastu dysydentów zostało skazanych na surowe kary więzienia i areszt domowy,
- B. mając na uwadze, że represje nastąpiły po otwarciu politycznym, które miało miejsce w Wietnamie w 2006 r., kiedy to doszło do powstania niezależnych i demokratycznych partii, od kiedy wielu Wietnamczyków (intelektualistów, adwokatów, dziennikarzy, artystów, duchownych, zwykłych obywateli) wykazuje zainteresowanie postulatami demokratycznymi i od kiedy pojawiły się liczne apele o demokrację,

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

- C. mając na uwadze, że petycja wzywająca do większej demokratyzacji, zapoczątkowana przez prodemokratyczny i reformatorski Blok 8406 i podpisana przez 118 działaczy, dała początek prawdziwemu ruchowi demokratycznemu w Internecie,
- D. mając na uwadze, że tolerowanie przez wietnamskie władze rozwoju dysydenckich ruchów demokratycznych rozbudziło wielkie nadzieje i pozwoliło na przyjęcie Socjalistycznej Republiki Wietnamu do Światowej Organizacji Handlu, usunięcie Wietnamu z amerykańskiej listy państw łamiących swobodę wyznania (lista CPC czyli *Countries of particular concern* – państwa będące powodem szczególnego niepokoju) oraz przyznanie mu przez Kongres Stanów Zjednoczonych przywileju korzystania ze stałych normalnych stosunków handlowych (PNTR),
- E. mając na uwadze, że pomimo nieustannych i wielokrotnie ponawianych wezwań wspólnoty międzynarodowej patriarchy Zjednoczonego Kościoła Buddyjskiego w Wietnamie (UCBV) Thich Huyen Quang (87 lat) oraz jego zastępcy Thich Quang Do (79 lat), w 2006 r. laureat Nagrody Rafto przyznawanej za obronę praw człowieka, są w dalszym ciągu, od 1982 r., przetrzymywani w areszcie domowym w klasztorze jedynie za to, że są zdeterminowanymi obrońcami swobody wyznania, praw człowieka i demokracji; mając na uwadze, że jedynie z powodu przynależności do Zjednoczonego Kościoła Buddyjskiego Wietnam członkowie komitetów lokalnych, które kościół utworzył w 20 ubogich prowincjach w celu udzielania pomocy najuboższym, są ofiarami prześladowań, poddawani są przesłuchaniom, zastraszaniu i nieustannym pogroźkom;
- F. mając na uwadze, że uznanie ruchów religijnych poprzez ich rejestrację pozostaje znikome i nierównomierne, przy czym uznanych zostało na przykład 50 protestanckich domów modlitewnych na 4 000, które zwróciły się z wnioskiem o rejestrację, a sama rejestracja tych kongregacji musi być corocznie odnawiana,
- G. mając na uwadze, że w lutym 2007 r. manifestacja 200 buddyjskich przywódców Khmerów Krom na rzecz swobody wyznania została stłumiona z użyciem siły w prowincji Soc Trang oraz że pięciu jej uczestników zostało skazanych w dniu 10 maja 2007 r. na kary od dwóch do czterech lat pozbawienia wolności za „zakłócanie porządku publicznego” i że prześladowaniom na tle wyznaniowym, które cierpi społeczność Khmer Krom, towarzyszy przymusowa asymilacja,
- H. mając na uwadze, że mniejszości etniczne z płaskowyżów w północnej i centralnej części kraju są wciąż ofiarami dyskryminacji, konfiskaty ziemi czy naruszania swobody wyznania i że na północnym zachodzie uznanych jest jedynie 38 wspólnot wyznaniowych oraz że ani niezależne organizacje pozarządowe, ani dziennikarze nie mieli wolnego dostępu do płaskowyżów i nie mogli przekonać się o rzeczywistej sytuacji plemion górskich repatriantów z Kambodży,
- I. mając na uwadze, że wszystkim dysydemtom zatrzymanym od marca 2007 r. postawiono zarzut złamania przepisów w zakresie „bezpieczeństwa narodowego”, poprzez „propagandę przeciwko Socjalistycznej Republice Wietnamu” (art. 88 kodeksu karnego) lub próbę „obalenia rządu” (art. 79); posądzenia o zamach na „bezpieczeństwo narodowe” zostały uznane za niezgodne z prawem międzynarodowym przez Komitet Praw Człowieka ONZ, przez specjalnego sprawozdawcę ds. nietolerancji wyznaniowej oraz przez grupę roboczą ds. arbitralnego uwięzienia, którzy zgodnie wystąpili o wycofanie tych zarzutów lub ich zmianę,
- J. mając na uwadze, że Wietnam korzysta z pomocy finansowej Unii Europejskiej oraz jej państw członkowskich w ramach „Strategii rozwoju systemu sądownictwa” i „Strategii reformy systemu sądownictwa”,
- K. mając na uwadze, że w Wietnamie w dalszym ciągu odbywają się procesy bez poszanowania zasady domniemania niewinności, prawa do obrony lub zasady niezawisłości sędziów, jak wykazał proces katolickiego księdza Nguyen Van Ly (w dniu 30 marca 2007 r.) i prawników Nguyen Van Dai i Le Thi Cong Nhan (w dniu 11 maja 2007 r.),
- L. mając na uwadze, że mimo uchylecia dekretu 31/CP z 1997 r. w sprawie „zatrzymania administracyjnego” nie można zapominać, że ciągle stosowane jest rozporządzenie 44/2002/PL-UBTVQH10 w sprawie „Sankcji za wykroczenia administracyjne”, które zwiększa możliwość więzienia dysydenów bez procesu i przywraca dawną, ponurą praktykę osadzania dysydenów w zakładach psychiatrycznych, której ofiarą jest obecnie adwokat Bui Thi Kim Thanh, umieszczona w zakładzie od listopada 2006 r. za udzielanie pomocy w obronie praw doświadczających niesprawiedliwości chłopów,

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

- M. mając na uwadze, że Unia Europejska jest najważniejszym partnerem handlowym Wietnamu, który jest już beneficjentem ogólnego systemu preferencji taryfowych (SPG) Unii Europejskiej;
- N. mając na uwadze, że w marcu 2007 r. Komisja Europejska podjęła decyzję o zwiększeniu o 30 % pomocy dla Wietnamu w okresie 2007-2013 (304 000 000 EUR), przeznaczonej w głównej mierze na działania w dziedzinie dobrych rządów i praw człowieka,
1. wyraża głębokie zaniepokojenie nową falą prześladowań dysydentów w Wietnamie;
 2. w związku z tym domaga się natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich osób uwięzionych jedynie za pokojowe korzystanie z przysługującego im prawa do wolności przekonań, słowa, prasy i wyznania, wśród których znajduje się ksiądz katolicki Nguyen Van Ly (skazany na 8 lat pozbawienia wolności), Nguyen Phong (6 lat), Nguyen Binh Thanh (5 lat), adwokat Nguyen Van Dai (5 lat) – wszyscy oni są członkami prodemokratycznego i reformatorskiego Bloku 8406 – adwokat Le Thi Cong Nhan (4 lata), rzecznik Partii Postępu, Tran Quoc Hien (5 lat), przedstawiciel Zjednoczonej Organizacji Pracowników Sektora Rolniczego, przewodniczący Demokratycznej Partii Ludowej (DPL) Le Nguyen Sang (5 lat), Nguyen Bac Truyen (4 lat), Huynh Nguyen Dao (3 lata), a także buddyści Hoa Hao Duong Thi Tron (6 lat), Le Van Soc (6 lat) i Nguyen Van Thuy (5 lat), Nguyen Van Tho (4 lata) oraz patriarcha UCBV Thich Huyen Quang, Thich Quang Do i Bui Thi Kim Tanh;
 3. zwraca się do rządu o położenie kresu wszelkim formom represjonowania osób, które korzystają z prawa wolności słowa, wolności przekonań, zgromadzeń zgodnie z międzynarodowymi normami w dziedzinie praw człowieka; ponawia swój apel do władz o przeprowadzenie w trybie pilnym reformy przepisów związanych z bezpieczeństwem narodowym, tak aby zostały one unieważnione lub dostosowane do prawa międzynarodowego;
 4. zwraca się do Wietnamu o przeprowadzenie prawdziwych reform politycznych i instytucjonalnych w celu ustanowienia demokracji i rzeczywistego państwa prawa, poczynając od wprowadzenia zasady wielopartyjności, wolnej prasy i wolnych związków zawodowych;
 5. zwraca się do rządu Wietnamu o poszanowanie wolności wyznaniowej i o przywrócenie prawnego statusu wszystkim wspólnotom religijnym, zwłaszcza Zjednoczonemu Kościołowi Buddyjskiemu Wietnamu;
 6. wzywa rząd Wietnamu o położenie kresu dyskryminacji społeczności plemion górskich;
 7. z zadowoleniem przyjmuje uchylene dekretu 31/CP jako pierwszy etap reformy sądowniczej i wzywa rząd Wietnamu do wyeliminowania wszelkich form uwięzienia, którym towarzyszy brak ochrony prawnej, zwłaszcza rozporządzenia 44 z 2002 r.;
 8. zwraca się do władz wietnamskich o wdrożenie zaleceń ONZ, zwłaszcza Komitetu Praw Człowieka, sformułowanych w konkluzjach za rok 2002, poprzez uchylenie przepisów sprzecznych z prawami człowieka i rzeczywiste zagwarantowanie wietnamskim obywatelom praw podstawowych, zgodnie z Międzynarodowym Paktem Praw Obywatelskich i Politycznych oraz Międzynarodowym Paktem Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych;
 9. przypomina, że dialog Unii Europejskiej i Wietnamu na temat praw człowieka musi doprowadzić do konkretnej poprawy sytuacji w Wietnamie; zwraca się do Rady i Komisji o ponowne przeprowadzenie oceny współpracy z Wietnamem, z uwzględnieniem art. 1 umowy o współpracy z 1995 r., w myśl którego współpraca ta opiera się na poszanowaniu demokratycznych zasad i praw podstawowych;
 10. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm państw członkowskich Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, Wysokim Przedstawicielom ONZ ds. Praw Człowieka oraz rządowi i parlamentowi Wietnamu.
-